

**МЕТОДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ
ПО ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ ПРАВ І СВОБОД ДИТИНИ**

Швець Ярослав,
студент 2 курсу, групи 20-Д
Криворізького факультету НУ«ОЮА»

Науковий керівник:

Стець О.М., д.ю.н.,
завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Свідченням наміру нашої держави забезпечувати захист прав та свобод дитини є, крім іншого, постійна робота уповноважених органів державної влади у цій сфері. Це відповідає вимогам ст. 3 Конвенції ООН про права дитини, згідно з якою держави-учасниці мають забезпечити, щоб установи, служби і органи, відповідальні за піклування про дітей або їх захист, відповідали нормам, встановленим компетентними органами, в галузі безпеки й охорони здоров'я та з погляду придатності персоналу цих органів, а також компетентного нагляду. Одним із таких органів є Національна поліція України, ключовим завданням якої є забезпечення реалізації та захисту прав та свобод дітей.

Форми роботи організацій Національної поліції були поділені на законні і неправові чи організаційні, а способи – на примус і переконання. Головну роль у діяльності органів внутрішніх справ, особливо щодо неповнолітніх, як за обсягом, так і за порядком застосування відіграє метод переконання. При цьому необхідно враховувати, що відповідно до ст. 30 Закону України «Про Національну поліцію» поліція для охорони прав і свобод людини, запобігання загрозам публічній безпеці і порядку або припинення їх порушення застосовує в межах своєї компетенції поліцейські превентивні заходи та заходи примусу, а також для виконання покладених на неї завдань вживає заходів реагування на правопорушення, визначених Кодексом України про адміністративні правопорушення та Кримінальним процесуальним кодексом України, на підставі та в порядку, визначених законом, а також інших заходів, визначених окремими законами. У даному контексті варто зазначити, що під поліцейським заходом розуміють дію або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень.

Зазначимо, що у правоохоронній діяльності органів внутрішніх справ України переконання і примус реалізуються в запобіжній та профі-

лактинній роботі. Така робота відповідно до чинної Інструкції належить до основних завдань підрозділів ювенальної превенції, серед яких також виділяються такі:

1) профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень, виявлення причин і умов, які цьому сприяють, вжиття в межах своєї компетенції заходів для їх усунення;

2) ведення профілактичного обліку дітей, схильних до вчинення правопорушень, та проведення з ними заходів індивідуальної профілактики;

3) участь в установленні місцезнаходження дитини в разі її безвісного зникнення чи отриманні даних для цього в межах кримінального провадження, відкритого за фактом її безвісного зникнення;

4) вжиття заходів щодо запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорстокому поводженню з дітьми;

5) вжиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, у тому числі здійснення поліцейського піклування щодо неповнолітніх осіб;

6) провадження діяльності, пов'язаної із захистом права дитини на здобуття загальної середньої освіти.

Застосування методу переконання в адміністративній діяльності поліції дозволяє досягти таких цілей:

1) виховання у громадян сталої правомірної поведінки;

2) попередження злочинів та інших правопорушень;

3) вплив на правопорушників.

Отже, можна із впевненістю констатувати, що в контексті визначеної проблеми метод переконання має особливе значення, адже роз'яснення прав та свобод, а також реальних можливостей їх реалізації необхідно проводити у такому віці, коли відбувається моральне та психічне становлення людини, формуються її моральні цінності та модель поведінки. Все це дозволяє закріпити у свідомості дитини необхідні правові погляди та принципи поведінки. Головною особливістю застосування методу переконання щодо забезпечення прав та свобод дитини органами Національної поліції є неможливість розглядати дитину окремо від того середовища, в якому вона перебуває, – родини, навчального закладу, найближчого оточення. Факторами, які сприяють порушенню прав та свобод дітей за місцем їх проживання, можуть бути незгода між батьками і відсутність чітких дисциплінарних і педагогічних вимог у родині, психічні порушення і кримінальна поведінка батьків, низький соціальний статус родини та погані жит-

лові умови. Крім того, негативний вплив на підлітків здійснюють не лише батьки, а й інші особи, які проживають спільно (старші брати і сестри), вплив яких найчастіше набагато сильніший. Робота з такими родинами має здебільшого профілактичну мету.

Для ефективної профілактики потрібно як усунути негативні умови, що утворюють конкретні життєві ситуації, так і виявити обставини, що негативно впливають на моральне формування особистості. Отже, така робота має проводитися систематично (постійне відвідування неповнолітніх за місцем мешкання з метою виявлення передумов порушення їх прав та свобод, роз'яснювальні профілактичні бесіди з батьками та неповнолітніми з метою їх правового виховання, контроль відвідування неповнолітніми навчальних закладів.

Таким чином, під методами діяльності Національної поліції України необхідно розуміти всю сукупність способів, засобів та прийомів, які використовують працівники поліції задля досягнення єдиної мети, якою є забезпечення прав та свобод дитини в Україні.

ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ТА ЗЕМЛЕКОРИСТУВАЧІВ

Щербіна Анастасія,
студентка 2 курсу, групи 20-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»
Науковий керівник:
Черниш Т.В., викладач кафедри
конституційного, міжнародного
та приватного права

Розуміння та знання прав і обов'язків землевласників та землекористувачів є важливим питанням, адже у разі неправильного сприйняття цих понять можуть виникати наслідки, в першу чергу це визнання договору недійсним. Особливо слід звернути увагу на екологічну сторону ситуації, у випадку порушення вимог екологічного законодавства настає кримінальна відповідальність, тобто вища міра державного примусу. З однієї сторони незнання елементарного здається не таким важливим, а з іншого боку невідворотні наслідки певної ненавмисної але протиправної дії чи бездіяльності. Якщо не враховувати проблему незнання прав та обов'язків, то однаково впливає інша складність питання. Вона полягає у поєднанні норм цивільного та земельного законодавства.

Для початку слід розібрати обов'язки землевласників та землекористувачів. Одними з основних обов'язків є: використання землі за її цільовим